

ІОВ (Кресович Володимир Адріанович; 15(27). 09. 1898, с. Мокрець, нині Турій. р-ну Волин. обл. — 04. 12. 1977, Львів) — церковний діяч. Орден св. князя Володимира 2-го ступеня (1977). Закін. Волин. духовну семінарію (м. Кременець, нині Терноп. обл.; 1922). У 1921 рукопоклад. у сан диякона, 1923 — священика,

служив у Свято-Микол. церкві Кременец. Богоявлен. монастиря, настоятелем Свято-Троїц. церкви с. Рохманів (нині Шумс. р-н Терноп. обл.). Від 1932 — настоятель церков на Волині. 1942 у Почаїв. Свято-Успен. лаврі прийняв чернечий постриг, возвед. у сан архімандрита. 24 липня того ж року митрополитом Волинським і Кременецьким Автоном. Православ. Церкви *Олексієм* (Громадським) хіротонізов. на єпископа Ковельського, вікарія Волин. єпархії, від 6 червня 1943 — єпископ Кременецький і Дубенський, від 14 лютого 1945 — Ізмаїльський. Від квітня 1946 ув'язн. у тюрем. монастирі для духівництва в Бессарабії. Від липня того ж року — єпископ Лисковський, вікарій Горьков. єпархії РПЦ. Від 1950 керував Великолуц.-Торопец., від 1951 — Чебоксар.-Чувас., від 1953 — Казан.-Чистопол. єпархіями. 25 лютого 1954 возвед. у сан архієпископа. У березні 1960 звільн. на спокій. Того ж року заарешт., за звинуваченням у несплаті податків і приховуванні прибутків (насправді протистояв закриттю храмів) засудж. до 3-х р. таборів. Від 1964 — у Львові без права богослужіння. Від 1967 — архієпископ Уфимський і Стерлітамацький, від 1973 — Івановський і Кінешемський.

В. Т. Борщевич

Бібліографічний опис:

Іов (Кресович) / В. Т. Борщевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12535>. — Останнє поновлення : 2024.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).